

งานเขียนเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาคุณภาพสถาบันวิทยบริการครั้งที่ 2

นิเทศปิดบัว นิเทศปิดบัว นิเทศปิดบัว ปิดบัว ปิดบัว.....ครั้งแรกที่ได้รู้จักหอกกลาง
 อย่างเป็นทางการก็คือช่วงรับน้องตอนปีหนึ่งที่วิ่งตามหลังรุ่นพี่ผู้ชายผมยาว ใส่ถุงน่องสีชมพูสด พร้อมร้อง
 เพลงเชียร์ไปตามสถานที่ต่างๆในมหาวิทยาลัย จนในที่สุดก็ไปหยุดขบวนร้องเพลงและเดินสันกันอยู่ที่
 บันไดสถาบันวิทยบริการหรือที่นิสิตหลายคนเรียกกันจนติดปากว่า “หอกกลาง”

นับตั้งแต่นั้นมาก็มีโอกาสได้แวะเวียนไปบ่อยๆทั้งทำรายงาน อ่านหนังสือเตรียมสอบ แวะมาดู
 นิทรรศการบนชั้น7 หรือแม้แต่มาอ่านหนังสืออ่านเล่น รู้สึกว่าเราโชคดีที่มหาวิทยาลัยมีห้องสมุดแหล่ง
 ความรู้ดีๆ หนังสือมากมาย รวมถึงที่นอนอันเงียบสงบ แต่โดยส่วนมากแล้วก็มักจะมานั่งดีใจที่สามารถ
 หาหนังสือที่ตรงกับหัวข้อรายงาน เจอนิยายที่อยากอ่าน หรือเจอหนังสือสอนสีน้ำตึ่ที่ราคาแพงจนไม่เคย
 คิดจะเป็นเจ้าของแต่เราสามารถยืมกลับไปฝึกวาดที่บ้านได้ บางทีก็รู้สึกเหมือนกับเราได้เจอแหล่งชุมชนทรัพย์
 ทางปัญญา หากแต่บางทีก็รู้สึกเหมือนเดินอยู่ในร้านของเก่า เสียหายหนังสือบางเล่มที่เนื้อหาดี แต่ก็
 กลายเป็น “ฟรีโต-เลย์” เหลือง-กรอบ” และถูกปกปิดไว้ด้วยปกสีเขียวยี่มาตุ่นๆอิงแอบแนบชิดอยู่ในชั้น
 หนังสือมันไม่สามารถจะออกมาตะโกนโฆษณาตัวเองว่าหนังสือเล่มนี้ เล่มนั้นจริงๆแล้วดีแค่ไหน ถ้าไม่มี
 ดวงเรื่องความบังเอิญคนหลายคนก็จะเดินผ่านมันไป หรือขนาดบางที่ตั้งใจจะไปหาก็ยังเดินหลงอยู่ตั้งนาน
 สองนาน ก็นั่นแหละมันเป็นเรื่องของระบบถ้าหากพูดถึงแต่ด้านลบบทความชิ้นนี้ก็คงไม่ต่างอะไรกับเศษ
 กระดาษไร้ค่าชิ้นหนึ่งจึงขอเสนอทางแก้แบบไม่ต้องเปลืองงบประมาณซึ่งก็คือการจัดมุมเล็กๆไว้แนะนำหนังสือในแต่ละ
 ละหมวดไม่ว่าจะเก่าก็ดีใหม่ก็ดี เล่มไหนที่คิดว่าน่าอ่านก็นำออกมาตั้งแยกไว้ให้คนได้รู้จัก พร้อมกับเรื่อง
 ย่อและข้อคิดเห็นเป็นทั้งการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนความเห็น สำหรับข้อเสนอเกี่ยวกับหนังสือโดยเฉพาะ
 ในเล่มที่มีการออกแบบสวยงามนั้นไม่ยากให้ถูกห่อปิดด้วยกระดาษปกสีตุ่นๆเพราะมันจะทำให้ไม่ชวนอ่าน

อีกทั้งไม่ยากให้พี่หรืออาจารย์บรรณารักษ์ที่อยู่ที่เคาน์เตอร์ในแต่ละชั้นเป็นเพียงผู้ที่คอยเก็บ
 หนังสือเข้าชั้น หรือกลายเป็นเจ้าระเบียบคอยดูแลนิสิตที่เข้ามาคุยกันเป็นนกรระจอกแต่ครั้ง หากแต่อยาก
 ให้ท่านเป็นมิตร เป็นผู้ที่เราสามารถจะเข้าไปคุยขอความคิดเห็นขอคำแนะนำเกี่ยวกับหนังสือที่มีเรื่องน่ารู้
 ข้อมูลใหม่ๆมาบอกเล่าเท่านี้ห้องสมุดก็จะเป็นเพียงแค่ว่าที่เก็บหนังสือหากแต่เป็นที่ๆหนังสือจะสามารถเข้า
 หาผู้อ่าน

นอกจากนี้ก็อยากให้หอกกลางมีหนังสือที่ Update ใหม่ๆอยู่เสมอโดยเฉพาะพวกหนังสือนิตยสาร
 ที่ปกเป็นของปกษ์-เดือนปัจจุบันมักจะอำลาไปจากชั้น บางทีก็นั่งอ่านไปตั้งนานเพิ่งรู้ว่างานEvent ที่น่าสนใจ
 ต่างๆมันจบไปเรียบร้อยแล้ว หนังสือTextต่างประเทศในหลายๆแขนงก็น่าจะมีการพัฒนาเพิ่มเติม
 เพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีข่าวสารและพัฒนาการใหม่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปได้อย่างรวดเร็ว หนังสือ
 เก่าอาจเป็นแหล่งอ้างอิงชั้นดีได้แต่หนังสือใหม่จะช่วยเปิดโลกของผู้อ่านให้กว้างขวางขึ้น

อย่างไรก็ตามเวลาที่เราแวะไปหอกกลางที่ไรก็มักจะถูกใจหนังสืออยู่หลายเล่มและต้องมาหิ้วหอบกลับบ้านเป็นปีๆนำหนังสือมาแล้วประมาณข้าวสารครึ่งถุง สำหรับคนที่ขับรถหรืออยู่หอคงบอกว่าแค่นี้ไม่คณามือ แต่สำหรับคนที่ต้องนั่งรถไฟฟ้า ต่อรถเมล์ และมอเตอร์ไซค์ ก็ทำให้คิดว่าสถาบันน่าจะมีการจัดทำถุงใส่หนังสือมาขายในราคาย่อมเยาว์ อาจเป็นผ้าดิบ ถุงกระดาษพิมพ์ลายแบบสร้างสรรค์เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์หอกกลางไปในตัว

นอกจากนี้ยังอยากจะเสนอให้มีการนำระบบ ID CARD มาใช้กับหนังสือเพื่อที่จะสามารถยืมต่อได้โดยไม่ต้องหอบหิ้ว Text เล่มหน้ามาเพื่อที่จะยืมต่อที่หอกกลาง โดยใน ID CARD ประกอบด้วยชื่อ รหัสประจำเล่ม และสถานภาพของหนังสือ การยืมต่อโดยการรูดจะทำได้ก็ต่อเมื่อนำการ์ดมาแจ้งก่อนวันหมดอายุและจะไม่สามารถยืมต่อได้ถ้าหนังสือเล่มนั้นถูกจอง

การติชมการเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นได้หลายแบบ สำหรับสิ่งสุดท้ายแต่ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดนั่นก็คือรอยยิ้มในองค์กรและ Service mind เพราะเป็นการลงทุนที่ถูกที่สุดและคุ้มค่าที่สุดในการที่จะดึงคนให้เข้าหาห้องสมุด นอกจากหนังสือดีๆ ขนมอบ่อยๆ จะดีแค่ไหนถ้าที่หอกกลางแห่งนี้ทุกคนมีรอยยิ้มให้กัน...*-*

จะดีแค่ไหนถ้าที่หอกกลางแห่งนี้ทุกคนมีรอยยิ้มให้กัน...*-*